Lieta Nr.6-70001314/25
SKA – 595/2014

LĒMUMS

Rīgā 2014.gada 25.aprīlī

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese R.Vīduša
tiesnese V.Krūmiņa
tiesnese I.Skultāne

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ (/pers. A/) blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2014.gada 7.marta lēmumu, ar kuru atteikts pieņemt pieteikumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ vērsies Rīgas pilsētas būvvaldē ar iesniegumu, lūdzot pārbaudīt /adrese/, uzstādītos gājēju un iebraucamos vārtus un uzlikt pienākumu dzīvokļu īpašnieku biedrībai „/Nosaukums/" atjaunot sākotnēji paredzēto gājēju vārtiņu izmantošanas kārtību. Būvvalde pieteicējam atbildēja, ka nav tiesīga iejaukties dzīvokļu īpašnieku biedrības un pieteicēja iespējamā civiltiesiskajā strīdā; Rīgas domes Pilsētas attīstības departaments (turpmāk – Departaments) ar 2014.gada 27.janvāra lēmumu atzina būvvaldes rīcību par tiesisku.

[2] Pieteicējs iesniedzis administratīvajā tiesā pieteikumu, kurā lūgts atcelt Departamenta 2014.gada 27.janvāra lēmumu un uzlikt pienākumu būvvaldei apsekot gājēju un iebraucamos vārtus un uzlikt pienākumu dzīvokļu īpašnieku biedrībai „/Nosaukums/1" atjaunot sākotnēji paredzēto gājēju vārtiņu izmantošanas kārtību.

[3] Administratīvās rajona tiesas tiesnesis ar 2014.gada 7.marta lēmumu pieteikumu atteica pieņemt, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 191.panta pirmās daļas 1.punktu. Lēmumā norādīti tālāk minētie apsvērumi.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 1.panta 26.punktu būvvalde ir pašvaldības institūcija, kas pārzina, kā arī kontrolē būvniecību attiecīgajā administratīvajā teritorijā. Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 62.punkts noteic gadījumus, kuros būvprojekts un būvatļauja nav nepieciešama. Minētā punkta 6.apakšpunkts noteic, ka būvatļauja nav nepieciešama atsevišķu teritoriju labiekārtojuma elementu (apgaismes ķermeņu, žogu, norobežojumu, soliņu, atkritumu urnu, bērnu rotaļu ierīču, velosipēdu statīvu un tamlīdzīgu mazo arhitektūras formu, gājēju celiņu) izvietošanai (izveidošanai), ja to novietojums zemes gabalā un vizuālais risinājums saskaņots būvvaldē.

Namrunis vai vārtiņu atvēršanas mehānisma veids neietekmē to, vai vārtiņi arhitektoniski iekļaujas kopējā ainavā, kā arī būtībā nemaina vārtiņu estētisko izskatu. Tādēļ šie tehniskie risinājumi neietilpst jēdziena „vizuālais risinājums" saturā. Līdz ar to būvvaldei nav no publisko tiesību normām izrietoša pienākuma vai tiesību izdot administratīvo aktu vai veikt faktisko rīcību saistībā ar namruņa vai elektriskās atslēgas demontāžu. Savukārt pieteicējam tiesību normas neparedz tiesības pieprasīt šādu būvvaldes rīcību.

Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicēja mērķis nav bijis saistīts ar līdzdalību valsts pārvaldē, bet gan vērsts uz labvēlīga administratīvā akta izdošanu, pieteikums nav izskatāms arī Iesniegumu likumā paredzētajā kārtībā.

Apkopojot minēto, pieteikums nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā.

[4] Pieteicējs par tiesneša lēmumu iesniedzis blakus sūdzību. No blakus sūdzības izriet pieteicēja viedoklis, ka tieši namrunis, kodu atslēga un vārtiņu rokturi veido vārtiņu vizuālo izskatu, jo tie ir ārēji redzami elementi. Konkrētajā gadījumā šie elementi neatbilst sākotnēji akceptētajam vizuālajam risinājumam un traucē pieteicējam lietot viņa īpašumu.

Motīvu daļa

[5] Pieteicējs vēlas, lai būvvalde pieņemtu lēmumu, ar kuru dzīvokļu īpašnieku biedrībai tiktu uzlikts pienākums nomainīt vārtiņu slēgšanas mehānismu – aizstāt šobrīd uzstādīto elektronisko vārtiņu aizslēgšanas iekārtu ar rokturiem abās vārtiņu pusēs. Pirmās instances tiesas tiesnesis pamatoti pievērsies tam, vai tiesību normas paredz vārtiņu slēgšanas mehānisma uzstādīšanu (nomaiņu) saskaņot būvvaldē, kas tādējādi ļautu tiesai administratīvā

procesa kārtībā izvērtēt, vai būvvaldei konkrētajā gadījumā uzliekams pienākums aktīvi rīkoties.

[6] Pirmās instances tiesas tiesnesis arī pamatoti vadījies no Vispārīgo būvnoteikumu 62.6.apakšpunkta, saskaņā ar kuru būvprojekts un būvatļauja nav nepieciešama atsevišķu teritoriju labiekārtojuma elementu izvietošanai (izveidošanai), ja to novietojums zemesgabalā un vizuālais risinājums saskaņots būvvaldē. No šīs normas var secināt, ka labiekārtojuma elementu izvietošana un izveidošana būvvaldē tiek kontrolēta tikai attiecībā uz to novietojumu zemesgabalā un vizuālo risinājumu.

Formāli pieteicēja argumenti ir saistīti ar to, ka dabā īstenotais vārtiņu vizuālais risinājums neatbilst sākotnēji būvvaldē saskaņotajam risinājumam. Tomēr faktiski pieteicēja iebildumu pamatā nav tas, ka vārtiņi ar esošo atvēršanas-aizvēršanas mehānismu arhitektoniskā ziņā neiekļautos apkārtējā ainavā, bet gan tieši no šā mehānisma izrietošā vārtiņu izmantošanas kārtība. Proti, ja sākotnēji bija paredzēti ar roku atverami rokturi abās vārtiņu pusēs, tad šobrīd vārtiņiem uzstādīta kodu atslēga un namrunis, tādējādi pieļaujot vienīgi elektronisku iekļūšanu īpašumā. Tas, kādu piekļuves sistēmu īpašumam izvēlas nekustamā īpašuma īpašnieki (vai tā ir vairāk vai mazāk personalizēta, vai arī piekļūt var ikviens) pats par sevi nav pakļauts būvvaldes kontrolei. Šis jautājums saistīts ar nekustamā īpašuma lietošanas kārtību un ir risināms civiltiesiski.

Nav arī saskatāms, ka konkrētajā gadījumā atsevišķi piekļuves sistēmas elementi, piemēram, kodu atslēga rokturu vietā, vai visa sistēma kopumā varētu tik būtiski ietekmēt vārtiņu kopējo vizuālo izskatu, ka būtu pamats apspriest šo vārtiņu iespējamu neiekļaušanos apkārtējā ainavā.

Šādos apstākļos nav izšķiroši pieteicēja argumenti par to, ka rokturu esība vai neesība ir vizuāli redzama.

[7] Ievērojot minēto, kā arī to, ka ar iesniegumu Departamentam pieteicējs vēlējies risināt to pašu jautājumu, pirmās instances tiesas tiesnesis pamatoti secinājis, ka pieteikums kopumā (gan attiecībā uz Departamenta lēmuma atcelšanu, gan pienākuma uzlikšanu būvvaldei pieņemt pieteicējam labvēlīgu lēmumu) nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā. Tādēļ tiesneša lēmums atstājams negrozīts, bet pieteicēja blakus sūdzība noraidāma.

Nolēmuma daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 323.panta pirmās daļas 1.punktu un 324.panta pirmo daļu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

nolēma

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2014.gada 7.marta lēmumu, bet /pers. A/ blakus sūdzību noraidīt.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese	R.Vīduša
Tiesnese	V.Krūmiņa
Tiesnese	I.Skultāne